

да ядатъ тѣй много. У дома си тѣ получавали за обѣдъ шепа варенъ оризъ и вода.

8. Чай.

Късно вечеръта дѣцата се завърнали при уп-лашенитѣ си родители. Тѣ се обѣщали на Неке, че скоро пакъ ще я посѣтятъ, но се изминали много дни и тѣ все не отивали. Неке пратила единъ слуга и той се увѣрилъ, че дѣцата на драго сърце искали да дойдатъ, но нѣмали врѣме, защото настѫпилъ априлъ, врѣме прѣзъ което въ Китай става първата берида на чая.

Рано сутринята, прѣди още да изгрѣе слънцето, Цзо и Чao заедно съ родителитѣ си и още двама работници разстлали въ градината на припекъ рогозки. Слѣдъ това внимателно, на бѣрзо, почнали да кѣсатъ съ нокти тѣ си крѣхкитѣ листенца на чайнитѣ дръвчета. Събранитѣ листа разстлали върху рогозките и слънцето цѣлъ день ги пекло, та станали меки. Вечеръта свили рогозките, послѣ пакъ ги развили и почнали да свиватъ всѣко листенце отдѣлно между длани тѣ си. Така свититѣ листенца още нѣколко пжти сушили на слънце до като потъмнѣли, пакъ ги притискали и най-послѣ ги занесли въ чайната фабрика. Тамъ ги турили въ кошници и ги пекли надъ разгроѣли вжгища, дѣ като съвсѣмъ почернѣли. Така приготвения чай прѣсѣли и прѣчистили отъ прахъ и други примѣси, завили го на пакети и го из-пратили въ далечни страни.

Настанѣлъ юний. По сѫщия начинъ извѣршили втора берида на чая, а прѣзъ юлий — третята. Чаятъ отъ втората берида не е тѣй хубавъ,